

Amos, een wiskunde leerkracht op weg naar zijn bevoegdheid

In 2013/2014 helpt het WwF een student in Kenia zijn opleiding tot wiskunde leraar te voltooien.

Eerst een verslag van de student zelf. Daarna geeft Betty Straatman, onze contactpersoon bij dit project, uitleg over het onderwijssysteem in Kenia.

Greetings,

I Amos Nguzo Chirema was born in the year 1986. I schooled at Shangia primary school from the year 1991 to the year 2000. Currently at college (school based mode) and teaching as a teacher without a degree.

In Kenya it is normal for secondary school students with a better than average school performance to teach in secondary school without specific preparation or teaching course. This is the reason why i taught even before college.

When I was in primary school, it became apparent that I could score high marks in mathematics. My results were 78 points out of the possible 100 points.

Since my scores for all subjects were high, I secured a chance in a national school, the Man'gu high school. My father who was paying for my school fees died in the year 2005, the time I was to do my final examination.

My results were not very high due to this problem. My average score here was B plain and for maths I scored a B-, which is still higher than the average score of our own maths teachers.

My mother could not clear the fee balances in Man'gu that is why I did not get my original certificates up to date.

I started working immediately to save money for college which after sometime I was able to start during vacations of April, August and December yearly. As the wages in the three months intervals were ksh.24000, which is less than the college fee per session, which is ksh.39500. I was no longer able to pay the fee after the 9th period even with the contributions from my mother whom was just a house wife to my father.

Now my mother is old and has no energy to work again.

Due to lack of funds i missed some periods of college, but I got an opportunity with the help of the World Mathematics Foundation to resume lectures again which I started last December.

This was on the condition that I send you a report right away, I should have sent this in January. In that month I took another job and went to live with my mother in order to save for my stay in Mombasa. I had to find a room there and provide for my own food. The school at which I teach now has no electricity power therefore I had to go some distance to an internet cafe so as to write this e-mail and send it.

Madam Betty called me last week and I had to purpose to reach a cyber cafe immediately. I did send my results but now I understand that this was not enough. It was a bit difficult for me to resume my studies. Due to this some results are not very high but they are satisfactory.

I will again work very hard and already have an A (about 90%good) for the subjects methods in Maths which is core in teaching of Maths in Kenya.

I still have to do two periods by which I will end my studies successfully. I do hope that, in spite of my sending this report too late, you will finance these two periods.

Yours sincerely,

Amos Nguzo Chirema.

Onderwijs in Kenia

Onderwijs in Kenia is sinds 2004 in principe vrij toegankelijk voor alle kinderen en is daarmee gratis. Dat wil zeggen, er wordt geen verplichte bijdrage van ouders gevraagd. Dit lijkt mooi, maar is niet helemaal zoals het lijkt. Ouders moeten de uniformen van de kinderen betalen en heel vaak wordt hun gevraagd om mee te betalen aan de salarissen van leraren. De Keniaanse overheid heeft te weinig middelen om voldoende geschoolde

leraren voor de publieke scholen te betalen. Scholen zijn vaak overvol en lang niet altijd van voldoende kwaliteit.

Er wordt daardoor ook onderwijs aangeboden op privéscholen. De privéscholen vragen een hoge eigen bijdrage en zijn dus alleen toegankelijk voor meer welvarende mensen. Er zijn privéscholen die dagonderwijs aanbieden (day school), maar er zijn ook veel kostscholen waar de kinderen het hele schooljaar verblijven en alleen in de vakanties naar huis gaan (boarding school). Het onderwijs kan gemixt zijn voor jongens en voor meisjes, maar ook apart voor jongens of meisjes worden aangeboden.

Publieke Secondary Schools zijn er op drie verschillende niveaus: lokaal, provinciaal en nationaal. De leerlingen die met het hoogste resultaat (standard KCPE) de Primary School verlaten, komen in aanmerking voor een nationale school. Dit zijn kostscholen met een hoog onderwijsniveau die door de overheid volledig worden gefinancierd. Ook het verblijf op de school wordt betaald. Ook krijgen alle leerkrachten salaris van de overheid. Wanneer het resultaat iets minder is, kan een provinciale school tot de mogelijkheid behoren. Ook hier worden de meeste leerkrachten door de overheid betaald. Er zijn voor de leerlingen ook kosten voor het verblijf op de boardingschool.

Bij een doorsnee resultaat is een lokale school de enige optie. Door de enorme afstanden is het vaak noodzakelijk om ook op school te verblijven, maar dat is maar voor weinig kinderen financieel haalbaar. Men verwacht op deze scholen dat het lage salaris door de community wordt betaald. Er zijn slechts enkele bevoegde leerkrachten die op den duur door de overheid worden betaald. Hier staan vaak slimme bovenbouwleerlingen voor de klas voor een zeer laag salaris. Op deze manier zijn deze jonge enthousiaste mensen nauwelijks in staat om hun bevoegdheid te gaan halen. Dat kan in Kenia tijdens de lange periodes zonder les maar het collegegeld is vaak meer dan de jonge docenten in de maanden ervoor verdienen.

Een ander probleem op de lokale scholen is het grote tekort aan lesmateriaal, zoals boeken en schriften, maar ook aan schoolborden, krijtjes etc. Frontaal lesgeven met grote lappen aantekeningen is hier heel normaal.

Het onderwijs in Kenia is door dit systeem klasse onderwijs. Kinderen die in een gebied wonen waar weinig scholen zijn en iedere dag een lange weg af moeten leggen naar de school, lopen letterlijk een achterstand op. Vaak hebben zij geen elektriciteit thuis en moeten ze ook nog meehelpen in de dagelijkse zorg voor kinderen, huishouden en vee. Daarmee zijn op voorhand de kansen om een hoge score te halen op school al erg klein. Aangezien arme ouders geen privéschool kunnen betalen blijven kinderen uit deze gezinnen een achterstand houden op kinderen uit meer welvarende gezinnen. Dit geldt zeker voor een grote groep Maasai kinderen.

Doorstuderen na de middelbare school is meestal alleen weggelegd voor jongeren met welvarende ouders. Een enkeling vindt een sponsor en er zijn studenten die hun doel proberen te bereiken door parttime te studeren.

Het Wereld Wiskunde Fonds heeft daarom al enkele keren een verzoek om boeken te financieren, gehonoreerd en voor het eerst krijgt een wiskunde docent de kans zijn studie met hulp van het Wereldwiskunde Fonds af te ronden.

Gegevens zijn gehaald van internet en zijn persoonlijk opgemerkt na een 10 tal jaar schoolbezoeken in Kenia en gesprekken met leerkrachten.

Betty Straatman